
KEN

2023-2027

RAPORT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska w Uniwersytecie Ekonomicznym w
Katowicach

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Nazwa i siedziba szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska w Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach

Okres ewaluacji

7.03.2019–23.09.2025

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę dokorską

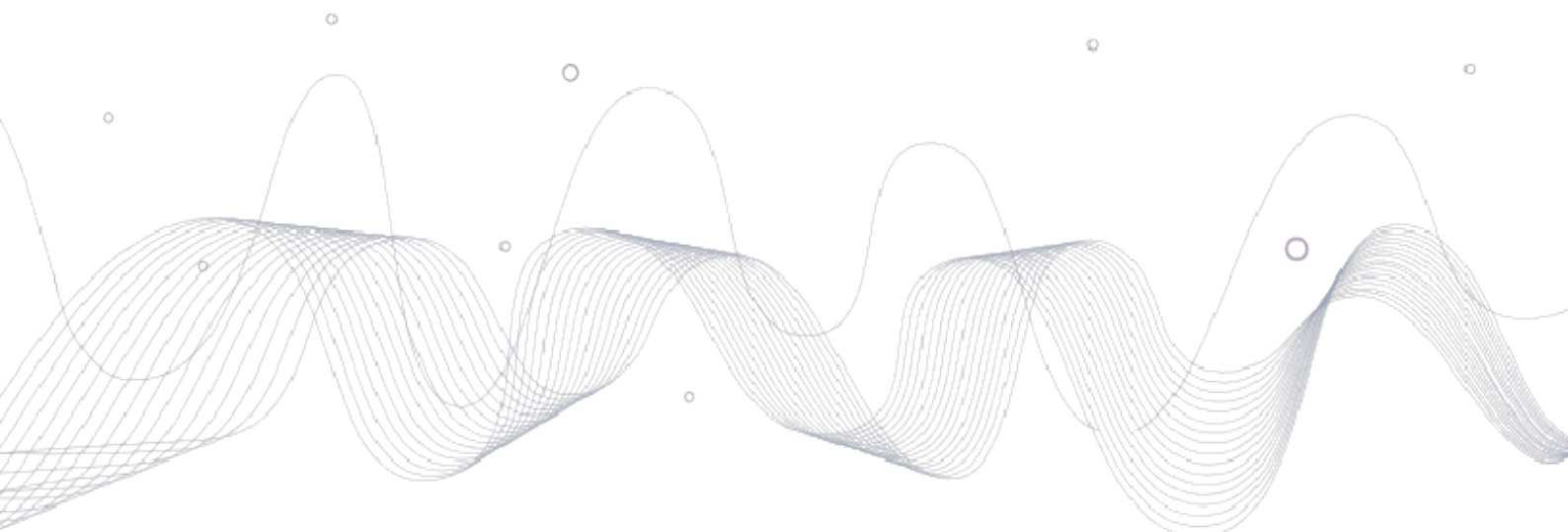
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Podmioty współprowadzące szkołę dokorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data sporządzenia raportu

15.12.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Marcin Zarzecki

Sekretarz:

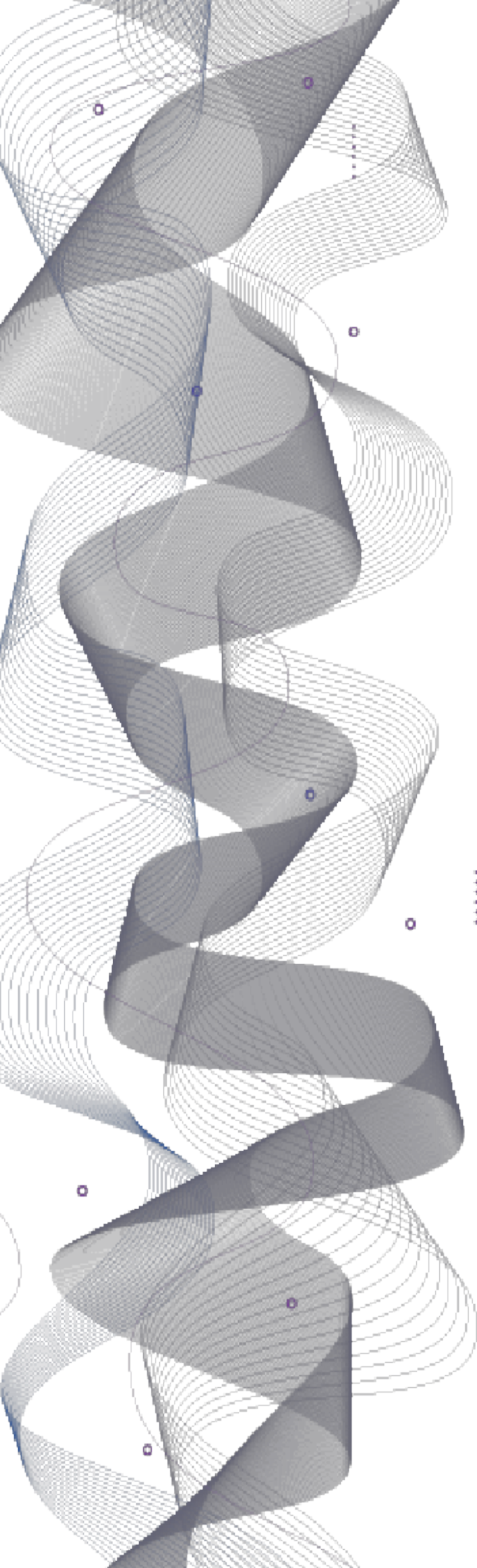
Aleksandra Mroskowiak

Członkowie:

Artur Trzebiński

Pavol Dancák

Michał Moszyński

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	6
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	9
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	10
V. Opinia końcowa i rekomendacje	35
VI. Ocena i uzasadnienie	38

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska w Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	1.10.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	-
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina nauk społecznych (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	ekonomia i finanse (od: 01-01-2018) nauki o zarządzaniu i jakości (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	Nauki o zarządzaniu i jakości Ekonomia i finanse Management Economics and Finance
Liczba osób prowadzących zajęcia	100
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 24.09.2025)	104
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 24.09.2025)	59
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 24.09.2025)	25

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

I. Podstawa prawna i cel wizytacji

Wizytacja Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach przeprowadzona została przez Komisję Ewaluacji Nauki (KEN) na podstawie art. 264 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN) oraz rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lutego 2022 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkołach doktorskich. Celem wizytacji była ocena jakości kształcenia doktorantów w SD UEKat w zakresie ośmiu kryteriów określonych w rozporządzeniu, obejmujących: program kształcenia i efekty uczenia się, sposób weryfikacji efektów uczenia się, kwalifikacje kadry dydaktycznej, jakość procesu rekrutacji, opiekę naukową i wsparcie badawcze, rzetelność oceny śródkresowej, umiędzynarodowienie oraz skuteczność kształcenia doktorów.

II. Skład Zespołu Oceniającego

Wizytację przeprowadziła komisja w składzie powołanym przez Przewodniczącego KEN. W skład Zespołu Oceniającego weszli:

- Przewodniczący Zespołu: ekspert KEN, samodzielny pracownik naukowy reprezentujący nauki społeczne lub ekonomiczne;
 - Członkowie Zespołu: eksperci KEN posiadający doświadczenie w zakresie kształcenia doktorskiego, metodologii badań naukowych oraz zarządzania jakością w szkolnictwie wyższym;
 - Doktorant-ekspert: przedstawiciel środowiska doktorantów, powołany do Zespołu zgodnie z wymogami rozporządzenia, zapewniający perspektywę doktorancką w procesie oceny.
- Skład Zespołu został zatwierdzony przez Przewodniczącego KEN. Wszyscy członkowie Zespołu złożyli deklaracje bezstronności i braku konfliktu interesów wobec ocenianej instytucji przed przystąpieniem do czynności ewaluacyjnych.

III. Przebieg procesu ewaluacyjnego

Etap przygotowawczy. Przed wizytacją SD UEKat sporządziła i przekazała Zespołowi Oceniającemu raport samooceny, obejmujący dokumentację dotyczącą wszystkich ośmiu kryteriów ewaluacji. Raport samooceny zawierał w szczególności: regulamin SD, programy kształcenia z sylabusami i macierzami efektów uczenia się, uchwały Senatu regulujące rekrutację i funkcjonowanie SD, dokumentację ocen śródkresowych przeprowadzonych w ocenianym okresie, indywidualne plany badawcze wylosowane do przeglądu, dane statystyczne dotyczące rekrutacji i przebiegu kształcenia oraz dokumentację dotyczącą umiędzynarodowienia i infrastruktury badawczej. Zespół Oceniający dokonał szczegółowej analizy dokumentacji przed wizytacją, formułując wstępne pytania i obszary wymagające pogłębienia w toku rozmów bezpośrednich.

Wizytacja stacjonarna. Wizytacja stacjonarna przeprowadzona została w siedzibie Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach. Program wizytacji obejmował:

- Spotkanie inauguracyjne z kierownictwem uczelni i SD, w tym z Rektorem UEKat, Dziekanem SD oraz członkami Rady SD, poświęcone omówieniu struktury organizacyjnej uczelni, strategii

rozwoju SD oraz głównych osiągnięć i wyzwań identyfikowanych przez kierownictwo;

- Spotkanie z kadrami dydaktyczną i promotorami, obejmujące dyskusję na temat organizacji i jakości opieki promotorskiej, warunków prowadzenia zajęć, procedur doboru kadry oraz mechanizmów zapewnienia jakości kształcenia;
- Spotkanie z doktorantami, przeprowadzone bez udziału przedstawicieli kierownictwa uczelni, zapewniające doktorantom możliwość swobodnego wyrażenia opinii na temat jakości kształcenia, opieki promotorskiej, dostępu do infrastruktury badawczej, przebiegu oceny śródkresowej oraz wsparcia administracyjnego;
- Przegląd i weryfikację dokumentacji na miejscu, w tym wyrywkową analizę wylosowanych indywidualnych planów badawczych, dokumentacji ocen śródkresowych oraz sylabusów przedmiotów;
- Spotkanie podsumowujące z kierownictwem uczelni i SD, podczas którego Zespół Oceniający przedstawił wstępne obserwacje i obszary wymagające wyjaśnienia lub uzupełnienia.

Analiza poewaluacyjna. Po zakończeniu wizytacji stacjonarnej Zespół Oceniający przeprowadził narady wewnętrzne, dokonując syntezy zebranych informacji i formułując oceny w odniesieniu do każdego z ośmiu kryteriów. Na tym etapie uwzględniono zarówno dokumentację pisemną, jak i informacje uzyskane w toku rozmów bezpośrednich, ze szczególnym uwzględnieniem rozbieżności między treścią raportu samooceny a obserwacjami poczynionymi podczas wizytacji.

IV. Zakres przedmiotowy ewaluacji

Ewaluacja objęła kształcenie prowadzone przez SD UEKat w dwóch dyscyplinach naukowych – ekonomii i finansach (EiF) oraz naukach o zarządzaniu i jakości (NZJ) – w sześciu programach kształcenia (cztery polskojęzyczne, dwa anglojęzyczne), w siedmiu cyklach rekrutacyjnych obejmujących lata akademickie 2019/2020–2024/2025. Ocenie poddano całokształt działalności SD w zakresie kształcenia doktorantów, opieki naukowej, weryfikacji efektów uczenia się, rekrutacji, umiędzynarodowienia oraz skuteczności kształcenia mierzonej dostępnymi wskaźnikami ilościowymi i jakościowymi.

Spośród dokumentów poddanych szczegółowej analizie Zespół wylosował 5 indywidualnych planów badawczych do przeglądu jakości – z uwzględnieniem reprezentacji obu dyscyplin i obu wariantów językowych – oraz dokonał przeglądu próby dokumentacji z ocen śródkresowych przeprowadzonych w ocenianym okresie.

V. Współpraca instytucji z Zespołem Oceniającym

Współpraca SD UEKat z Zespołem Oceniającym w toku całego procesu ewaluacyjnego oceniana jest jako pełna i konstruktywna. Dokumentacja dostarczona przez SD była kompletna, przejrzysta i zorganizowana i przekazana w terminach umożliwiającym Zespołowi jej rzetelną analizę przed wizytacją. Kierownictwo uczelni i SD, kadra dydaktyczna oraz doktoranci wykazali gotowość do otwartej i merytorycznie pogłębionej rozmowy, nie ograniczając się do prezentacji aspektów pozytywnych, lecz identyfikując również obszary wymagające poprawy. Doktoranci, uczestnicząc w spotkaniu bez udziału kierownictwa, wyrazili opinie spójne wewnętrznie i dostarczające wartościowych informacji uzupełniających wobec dokumentacji pisemnej. Wszelkie dodatkowe pytania i prośby o uzupełnienie dokumentacji kierowane przez Zespół do SD w toku wizytacji były rozpatrywane sprawnie i bez zbędnej zwłoki.

VI. Zastrzeżenia metodologiczne

Zespół Oceniający przyjął jako kluczowe zastrzeżenie interpretacyjne fakt, że SD UEKat jest instytucją działającą od 2019 r., a pełen cykl kształcenia doktorskiego trwa 4 lata. Na moment ewaluacji jedynie dwa pierwsze roczniki miały realną możliwość ukończenia kształcenia w trybie normalnym, co istotnie ogranicza bazę danych dostępną do oceny wskaźników skuteczności. Oceny w zakresie kryterium VIII – skuteczności kształcenia doktorów – uwzględniają tę okoliczność jako warunek konieczny rzetelnej interpretacji danych ilościowych. Pełna ocena skuteczności kształcenia będzie możliwa w kolejnym cyklu ewaluacyjnym, gdy przez SD przejdą co najmniej cztery pełne roczniki doktorantów.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Współpraca SD UEKat z Samorządem Doktorantów realizowana jest na podstawie: Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce, Statutu UEKat, Regulaminu SD i Regulaminu Samorządu Doktorantów. Zakres współpracy instytucjonalnej wykracza poza minimum wymagane art. 208 ust. 5 ustawy PSWiN. Samorząd uczestniczy w: opiniowaniu regulaminu SD i zasad rekrutacji, pracach komisji rekrutacyjnych, Senackiej Komisji ds. Nauki, Uczelnianej Komisji Jakości Kształcenia, komisjach ds. zwiększenia stypendiów oraz pracach zespołów roboczych Rady SD przygotowujących nowe regulacje.

Na szczególne podkreślenie zasługuje udział przedstawicieli Samorządu w Uczelnianej Komisji Jakości Kształcenia – mechanizm zapewniający doktorantom realny wpływ na procesy doskonalenia jakości – oraz uczestnictwo w pracach legislacyjnych Rady SD (współtworzenie regulacji, nie tylko opiniowanie gotowych projektów).

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- **Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**

I. Ustalenia faktyczne

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach (SD UEKat) prowadzi sześć programów kształcenia – cztery w języku polskim i dwa w języku angielskim – obejmujących dwie dyscypliny naukowe: ekonomię i finanse (EiF) oraz nauki o zarządzaniu i jakości (NZJ). Architektura wszystkich programów opiera się na spójnej, trójfazowej logice dydaktycznej:

- Faza I (semestry 1–2): wspólna dla obu dyscyplin i obu wariantów językowych faza metodologiczna, obejmująca metodologię badań naukowych, metody ilościowe i jakościowe oraz warsztat pisanie akademickiego;
- Faza II (semestry 3–4): faza dyscyplinarna z przedmiotami zaawansowanymi, odrębna dla każdej dyscypliny;
- Faza III (semestry 5–6): przedmioty do wyboru prowadzone wyłącznie w języku angielskim, dostępne dla doktorantów obu dyscyplin i obu wariantów językowych, pełniące funkcję integracyjną ponad podziałami dyscyplinarnymi.

Semestry 7–8 poświęcone są wyłącznie seminarium doktoranckiemu.

Zrewidowane programy kształcenia, obowiązujące od rekrutacji 2024/2025, explicite artykułują opisaną trójfazowość – jest to jakościowe udoskonalenie w stosunku do poprzedniej wersji, zainicjowane przez doktorantów i promotorów, a następnie sformalizowane uchwałą Senatu. Zasadnicza zmiana programowa polegała na przesunięciu przedmiotów metodologicznych na rok I kształcenia.

Indywidualne plany badawcze (IPB) sporządzane są w terminie 12 miesięcy od podjęcia kształcenia. Ich wymagana struktura wykracza poza minimum ustawowe określone w art. 201–202 ustawy PSWiN: IPB obejmuje cel pracy, hipotezy lub pytania badawcze, metody badawcze, strukturę rozprawy doktorskiej oraz harmonogram semestralny z planowaną datą złożenia. Obowiązkowa prezentacja IPB na zebraniu katedry promotora – standardowo realizowana w semestrze czwartym – stanowi mechanizm weryfikacji poza formalnym seminarium doktorskim.

II. Ocena efektów uczenia się

Efekty uczenia się określone w programach kształcenia są w pełni zgodne z wymaganiami poziomu 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Zestawy efektów obejmują kompletny katalog wymagań PRK, przyporządkowanych do trzech kategorii: Wiedzy, Umiejętności i Kompetencji społecznych. Efekty sformułowano w bezpośrednim odniesieniu do dyscypliny naukowej, w której doktorant może uzyskać stopień doktora.

Przykładowe zapisy ilustrują precyzję i adekwatność sformułowań. W kategorii Wiedzy: doktorant zna i rozumie metodologię oraz uwarunkowania – ekonomiczne, prawne i etyczne – prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie ekonomia i finanse. W kategorii Umiejętności: doktorant potrafi krytycznie analizować i oceniać wyniki badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac twórczych oraz ich wkład w rozwój wiedzy. W kategorii Kompetencji społecznych: doktorant jest gotów do krytycznej oceny dorobku dyscypliny oraz własnego wkładu w jej rozwój.

Dla wszystkich efektów uczenia się wskazano sposób ich weryfikowalności i mierzalności, co odpowiada wymogom rzetelnej operacjonalizacji jakości kształcenia. Komisja ocenia ten element jako spełniony w sposób pełny.

III. Ocena programów kształcenia

Trójfazowa architektura programów wykazuje przemyślaną, wewnętrznie spójną logikę dydaktyczną, w pełni adekwatną do wymagań poziomu 8 PRK. Sekwencyjność faz – od wspólnego fundamentu metodologicznego, przez specjalizację dyscyplinarną, po ponowną integrację w wielojęzycznej, transdyscyplinarnej przestrzeni przedmiotów do wyboru – stanowi rozwiązanie strukturalnie dojrzałe.

Faza I pełni funkcję wyrównującą i unifikującą: doktoranci z różnych uczelni i kierunków uzyskują wspólny fundament metodologiczny zanim wejdą w zaawansowaną fazę dyscyplinarną. Jest to rozwiązanie szczególnie trafne dla szkoły prowadzącej kształcenie równoległe w dwóch dyscyplinach i dwóch językach, bowiem minimalizuje ryzyko wczesnych rozbieżności w poziomie przygotowania badawczego – rozbieżności, które w praktyce polskich szkół doktorskich nierzadko ujawniają się dopiero na ocenie śródkresowej.

Faza III z kolei przywraca wymiar wspólnotowy przez anglojęzyczną ofertę dostępną dla wszystkich doktorantów niezależnie od dyscypliny. Sprzyja to budowaniu sieci intelektualnych przekraczających granice dyscyplin i stanowi czynnik projakościowy trudny do przecenienia w środowisku akademickim o rosnącym stopniu umiędzynarodowienia.

Zmiana programowa – przesunięcie przedmiotów metodologicznych na rok I – zasługuje na szczególnie pozytywną ocenę. Adresuje ona fundamentalny problem strukturalny wielu polskich szkół doktorskich: doktoranci pozbawieni wczesnego i systematycznego ugruntowania metodycznego konstruują projekty badawcze intuicyjnie, a deficyty ujawniają się z reguły na etapie oceny śródkresowej – kiedy korekta jest kosztowna zarówno dla doktoranta, jak i promotora, a ryzyko skreślenia istotnie wzrasta. Fakt, że zmiana zainicjowana została przez samych doktorantów i promotorów, a następnie sformalizowana uchwałą Senatu, dowodzi funkcjonowania rzetelnej pętli sprzężenia zwrotnego (feedback loop) zgodnie z § 2 pkt 1 lit. e rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki. Komisja traktuje ten przypadek jako wzorzec kultury jakości – nie zaś wyłącznie jako spełnienie formalnego wymogu.

Decyzja SD o odroczeniu kolejnej zmiany programowej do czasu zakończenia dwóch pełnych cykli kształcenia jest metodologicznie uzasadniona: pozwoli ocenić skuteczność aktualnych rozwiązań na podstawie kompletnych danych ewaluacyjnych, w tym ocen przedmiotów dokonanych przez doktorantów.

SD nie dysponuje sformalizowaną procedurą doboru wykładowców oraz promotorów i promotorów pomocniczych. Dobór odbywa się w oparciu o merytoryczne dopasowanie do zakresu tematycznego przedmiotów lub planowanych badań, a minimalne wymagania wobec kandydatów na promotorów zostały ujęte w regulaminie SD. Komisja odnotowuje ten stan jako obszar wymagający doprecyzowania proceduralnego – brak sformalizowanych kryteriów selekcji stwarza ryzyko subiektywizacji decyzji kadrowych oraz utrudnia zapewnienie porównywalności standardów opieki promotorskiej w dłuższej perspektywie.

IV. Ocena indywidualnych planów badawczych

Aktywność naukowa doktorantów, określona w IPB, jest adekwatna do efektów uczenia się na poziomie 8 PRK. Struktura IPB – obejmująca harmonogram semestralny z planowaną datą

złożenia, hipotezy badawcze, metody i strukturę rozprawy – wykracza ponad minimum ustawowe i pełni istotną funkcję dyscyplinującą: wymusza wczesną conceptualizację projektu badawczego i ułatwia promotorowi sprawowanie systematycznej, opartej na dokumentacji opieki naukowej. IPB podlegają weryfikacji przez wyznaczonego w regulaminie SD opiekuna merytorycznego oraz w trakcie oceny śródkresowej – co zapewnia dwutorowy mechanizm kontroli jakości.

Szczególnie pozytywnie oceniany jest wymóg obowiązkowej prezentacji IPB na zebraniu katedry promotora. Angażuje on środowisko katedralne jako nieformalną wspólnotę oceniającą i stanowi de facto mechanizm wewnętrznego peer review. Praktyka ta – rzadka w polskich szkołach doktorskich – sprzyja budowaniu refleksyjnej kultury badawczej na poziomie podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni. Komisja uznaje ją za wzorcowe rozwiązanie, rekomendowane do upowszechnienia.

V. Zidentyfikowane obszary do poprawy

Komisja identyfikuje jeden obszar wymagający pogłębionej refleksji w kolejnym cyklu planowania programowego.

Interdyscyplinarność substancjalna. Wspólna faza I i dostępna dla wszystkich faza III spełniają formalne wymagania § 2 pkt 1 lit. d rozporządzenia w zakresie kształcenia ponaddziedzinowego. Jednakże samo współuczestniczenie doktorantów różnych dyscyplin w tych samych zajęciach metodologicznych nie jest tożsame z interdyscyplinarnością w sensie substancjalnym. Interdyscyplinarność merytoryczna wymaga aktywnego projektowania zadań i problemów badawczych przekraczających granice dyscyplin – takich, które wymagają od doktoranta umiejętności integrowania perspektyw pojęciowych i metodologicznych z obszarów EiF i NZJ jednocześnie. Stanowi to obszar do systemowego zaadresowania w kolejnym cyklu programowym.

VI. Konkluzja

SD UEKat wykazuje wysoki poziom dojrzałości instytucjonalnej w zakresie projektowania i realizacji programów kształcenia doktorskiego. Trójfazowa architektura programów, pionierskie przesunięcie przedmiotów metodologicznych na rok I, rozbudowana struktura IPB przekraczająca minimum ustawowe oraz mechanizm katedralnego peer review stanowią łącznie spójny system jakości kształcenia, którego skuteczność będzie możliwa do pełnej weryfikacji po zakończeniu pierwszego pełnego cyklu z udziałem nowej kohorty doktorantów.

- Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:

I. Ustalenia faktyczne

System weryfikacji efektów uczenia się w SD UEKat zbudowany jest na dwóch zintegrowanych filarach, funkcjonujących komplementarnie przez cały cykl kształcenia doktorskiego.

Filar przedmiotowy obejmuje wszystkie obowiązkowe i fakultatywne przedmioty programu kształcenia. Weryfikacja prowadzona jest z zastosowaniem zróżnicowanych form oceniania: egzaminów pisemnych (testy, pytania otwarte, eseje, pytania problemowe), egzaminów ustnych, kolokwiów, projektów, prezentacji, referatów oraz studiów przypadku. Warunki zaliczenia każdego przedmiotu – wraz z macierzami efektów uczenia się – określone są w sylabusach udostępnianych doktorantom. Doktoranci podkreślali dostępność kadry akademickiej w zakresie konsultacji tematycznych, w tym możliwość pogłębiania zagadnień szczególnie przydatnych w prowadzonych przez nich badaniach.

Filar seminaryjno-badawczy funkcjonuje w oparciu o ustrukturyzowaną, semestralną rytmikę sprawozdań z postępów, zatwierdzanych przez promotora. Sekwencja wymagań przebiega następująco: kwerenda literaturowa (semestr 1), zatwierdzenie IPB (semestr 2), szkic artykułu lub rozdziału dysertacji (semestr 3), udział w konferencji (semestr 4), nadzór nad publikacją (semestry 5–6), raportowanie zaawansowania dysertacji (semestry 7–8).

W ocenianym okresie przeprowadzono 54 oceny śródkresowe. Wszystkie 54 (100%) zakończyły się wynikiem pozytywnym; spośród nich 52 (96,3%) zawierały zalecenie korekty IPB. Regulamin SD przewiduje egzamin komisyjny na wniosek doktoranta, z udziałem przedstawiciela samorządu doktorantów. Ankiety semestralne obejmują 18 wymiarów oceny – prowadzącego, treści kształcenia i warunków studiowania – jednak nie obejmują seminariów doktoranckich ze względu na niemożność zagwarantowania anonimowości w tym kontekście.

Doktoranci zachęceni są do aplikowania o granty Ministra Nauki oraz o granty wewnętrzne finansowane ze środków UEKat. Doktoranci pierwszego rocznika wskazali na brak zorganizowanego spotkania orientacyjnego i zidentyfikowali wyraźną potrzebę uzyskania usystematyzowanej informacji o prawach i obowiązkach doktoranta na początku kształcenia.

II. Ocena ekspercka

Projektowanie strukturalne systemu. Dwufilarowy system weryfikacji jest dobrze zaprojektowany zarówno strukturalnie, jak i merytorycznie. Jego zasadniczą zaletą to komplementarność: filar przedmiotowy weryfikuje przyswojenie wiedzy deklaratywnej i proceduralnej, natomiast filar seminaryjno-badawczy weryfikuje zdolność do samodzielnego stosowania tej wiedzy w oryginalnym projekcie badawczym. Rozróżnienie to odpowiada dokładnie temu, co poziom 8 PRK ustanawia jako kryterium definiujące kwalifikację doktorską. Co istotne, oba filary nie funkcjonują równolegle w izolacji – są sprzężone funkcjonalnie: kompetencje metodologiczne nabywane w ramach filaru przedmiotowego są natychmiast testowane w pracy własnej nad dysertacją, a postępy w filarze seminaryjnym zwrótnie wskazują luki wymagające uzupełnienia przez dodatkowe zajęcia lub konsultacje. Ten dwukierunkowy mechanizm sprzężenia zwrotnego stanowi istotny atut jakościowy systemu. Semestralna rytmika sprawozdań. Ustrukturyzowana rytmika semestralnych sprawozdań z

postępów stanowi mechanizm szczególnie wartościowy w kontekście wieloletniego procesu doktoryzowania. W odróżnieniu od ocen jednorazowych lub rocznych umożliwia wczesne wykrywanie problemów, zanim zdążą one zagrozić terminowości dysertacji. Sekwencja wymagań – od kwerendy literaturowej po nadzór nad publikacją – tworzy logiczną mapę drogową procesu badawczego, która jednocześnie pełni funkcję narzędzia weryfikacyjnego i mentorskiego. Jest to rozwiązanie szczególnie adekwatne w dyscyplinach ekonomicznych, gdzie proces od konceptualizacji do publikacji jest z natury długi i złożony. Komisja uznaje ten mechanizm za wzorcową praktykę.

Wyniki ocen śródkresowych. Wskaźnik 96,3% ocen śródkresowych zawierających zalecenie korekty IPB – przy jednoczesnym braku jakichkolwiek ocen negatywnych – dowodzi wymagającego, lecz konstruktywnego podejścia komisji oceniających. Wynik ten należy interpretować pozytywnie: komisje nie unikają formułowania merytorycznych zastrzeżeń w imię zachowania stosunków koleżeńskich, lecz traktują zalecenia jako instrument wsparcia, a nie sankcji. Takie podejście jest zgodne z duchem § 2 pkt 6 rozporządzenia i świadczy o instytucjonalnym rozumieniu rozwojowej funkcji oceny śródkresowej.

Egzamin komisyjny. Instytucja egzaminu komisyjnego na wniosek doktoranta wzmacnia transparentność proceduralną i chroni prawa doktoranta przed ryzykiem arbitralności oceny indywidualnej. Udział przedstawiciela samorządu doktorantów w składzie komisji stanowi dodatkowy mechanizm rozliczalności, którego wartość wykracza poza funkcję formalną: sygnalizuje instytucjonalne zaangażowanie na rzecz rzetelności procesu i podmiotowości doktoranta.

Aktywność naukowa i uczestnictwo w środowisku. Doktoranci prezentują postępy badawcze na zebraniach katedr, z udziałem pracowników jednostki oraz zaproszonych gości z innych katedr. Uczestniczą również w konferencji wydziałowej, w ramach której organizowana jest odrębna sesja doktorancka. Ta dwupoziomowa struktura prezentacji – katedralna i wydziałowa – wzmacnia filar seminaryjno-badawczy przez osadzenie pracy doktorskiej w szerszej wspólnotcie naukowej. Doktoranci potwierdzili regularność spotkań z promotorami oraz dostępność kadry akademickiej do konsultacji w zakresie tematyki prowadzonych badań. Zidentyfikowana luka – ankietyzacja seminariów doktoranckich. Komisja odnotowuje, że wyłączenie seminariów doktoranckich z systemu ankiet semestralnych – choć uzasadnione proceduralnie względami anonimowości – tworzy strukturalną lukę w systemie monitorowania jakości. Promotorzy pozostają bez jakiegokolwiek sformalizowanej zewnętrznej oceny przez najdłuższą i najważniejszą fazę kształcenia doktorskiego. Filar przedmiotowy objęty jest systematyczną informacją zwrotną od doktorantów w 18 wymiarach; filar seminaryjno-badawczy – który dla jakości kwalifikacji doktorskiej jest prawdopodobnie bardziej rozstrzygający – pozostaje poza tym systemem. Ta asymetria wymaga dedykowanego mechanizmu kompensacyjnego. Komisja rekomenduje podjęcie tej kwestii w ramach Kryterium V, w szerszym kontekście instrumentów zapewnienia jakości opieki promotorskiej.

Zidentyfikowana luka – spotkanie orientacyjne dla pierwszego rocznika. Doktoranci wprost wskazali na brak zorganizowanego spotkania orientacyjnego dla pierwszego rocznika jako istotną lukę instytucjonalną. Potrzeba usystematyzowanej informacji o prawach i obowiązkach doktoranta na początku kształcenia jest merytorycznie uzasadniona: doktoranci rozpoczynający kształcenie bez jasnego rozeznania w ramach regulacyjnych określających ich status znajdują się w strukturalnie niekorzystnej sytuacji, niezależnie od poziomu przygotowania merytorycznego. Komisja rekomenduje wprowadzenie obowiązkowego spotkania orientacyjnego na początku pierwszego semestru, obejmującego omówienie

regulaminu SD, wymogów dotyczących IPB, procedur oceny śródkresowej oraz dostępnych mechanizmów wsparcia.

III. Konkluzja

System weryfikacji efektów uczenia się w SD UEKat jest spójny, systematyczny i adekwatny do wymagań poziomu 8 PRK. Komplementarność obu filarów, ustrukturyzowana rytmika semestralnych sprawozdań, konstruktywne podejście do oceny śródkresowej oraz proceduralne gwarancje ochrony praw doktoranta tworzą łącznie rzetelny system weryfikacji. Dwa obszary wymagają celowej odpowiedzi instytucjonalnej: brak sformalizowanego mechanizmu oceny jakości seminariów doktoranckich i opieki promotorskiej oraz brak spotkania orientacyjnego dla pierwszego rocznika. Żadna z tych luk nie podważa ogólnej oceny systemu, która jest pozytywna. Obie są podatne na korektę w ramach istniejących struktur instytucjonalnych, bez konieczności przebudowy programowej.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

I. Ustalenia faktyczne

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach zatrudnia 31 profesorów i 107 doktorów habilitowanych rozmieszczonych w 46 katedrach na 5 wydziałach. Kadra dydaktyczna SD UEKat liczy 100 prowadzących zajęcia; opiekę promotorską sprawuje 59 promotorów i 25 promotorów pomocniczych. Wskaźnik promotor/doktorant wynosi 1:1,1 (59 promotorów wobec 65 doktorantów). Pula promotorów uprawnionych do prowadzenia doktorantów obejmuje 74 osoby w dyscyplinie ekonomia i finanse (w tym 18 prowadzących zajęcia w języku angielskim) oraz 54 osoby w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości (w tym 12 w języku angielskim).

Procedura doboru kadry prowadzącej zajęcia realizowana była przez wieloszczeblowe ciało eksperckie złożone z dziekanów wydziałów, Rady SD, Samorządu Doktorantów oraz Senackiej Komisji ds. Edukacji, a zakończona uchwałą Senatu. Na etapie projektowania programów kształcenia prowadzący zobowiązani byli do przygotowania pełnych sylabusów z macierzami efektów uczenia się. Promotorzy i promotorzy pomocniczy dobierani są na podstawie dopasowania merytorycznego do zakresu planowanych badań doktoranta; kandydatury wymagają akceptacji kierownika katedry. Nauczyciele akademicy mają możliwość zgłaszania własnych propozycji przedmiotów. Kwalifikacje kadry weryfikowane są w ramach oceny pracowniczej przeprowadzanej co dwa lata. Hospitacje zajęć nie są prowadzone. Semestralne ankiety doktoranckie obejmują 18 wymiarów oceny, lecz nie obejmują seminariów doktoranckich ze względu na niemożność zagwarantowania anonimowości.

II. Ocena ekspercka

Potencjał kadrowy. Potencjał kadrowy SD UEKat jest wysoki i adekwatny do prowadzonych dyscyplin. Liczba 31 profesorów i 107 doktorów habilitowanych zapewnia solidne zasoby kompetencyjne zarówno dla dydaktyki, jak i dla opieki promotorskiej. Rozmieszczenie kadry w 46 katedrach na 5 wydziałach gwarantuje szeroki zasięg tematyczny, umożliwiając precyzyjne dopasowanie prowadzącego lub promotora do specyfiki projektu badawczego doktoranta. Komisja ocenia ten potencjał jako w pełni adekwatny do wymagań poziomu 8 PRK.

Procedura doboru kadry. Procedura angażująca pięć odrębnych gremiów – dziekanów, Radę SD, Samorząd Doktorantów, Senacką Komisję ds. Edukacji i Senat – ma charakter wieloszczeblowy i wieloperspektywiczny. Strukturalna wielość punktów kontrolnych minimalizuje ryzyko obsadzania stanowisk według kryteriów innych niż merytoryczne i zapobiega koncentracji decyzji kadrowych w rękach pojedynczych osób lub jednostek. Udział Samorządu Doktorantów w tym procesie jest rozwiązaniem wartościowym, wzmacniającym legitymizację decyzji z perspektywy głównych interesariuszy kształcenia. Komisja ocenia tę procedurę jako wzorcową w kontekście polskich szkół doktorskich.

Sylabusy z efektami uczenia się na etapie projektowania. Wymóg przygotowania pełnego sylabusu z macierzą efektów uczenia się przez każdego prowadzącego już na etapie projektowania programu – a nie po przydzieleniu zajęć – jest rozwiązaniem szczególnie wartościowym i stosunkowo rzadkim w praktyce polskich szkół doktorskich. Zmusza prowadzących do precyzyjnego przemyślenia celów dydaktycznych, metod weryfikacji i miejsca przedmiotu w całości programu przed jego uruchomieniem. Przekłada się to

bezpośrednio na wyższą koherentność wewnętrzną programu i silniejsze zakotwiczenie poszczególnych kursów w efektach uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Komisja uznaje ten wymóg za wzorzec zgodny z § 2 pkt 3 lit. c rozporządzenia, rekomendowany do utrzymania i upowszechnienia.

Wskaźnik promotor/doktorant. Wskaźnik promotor/doktorant na poziomie 1:1,1 należy do najkorzystniejszych możliwych w praktyce instytucjonalnej polskich szkół doktorskich. Zapewnia każdemu doktorantowi faktyczny – a nie jedynie nominalny – dostęp do indywidualnej opieki promotorskiej, bez ryzyka przeciążenia promotorów nadmierną liczbą podopiecznych. Łączna pula 128 uprawnionych promotorów w obu dyscyplinach (74 w EiF i 54 w NZJ), w tym 30 prowadzących zajęcia w języku angielskim, umożliwia precyzyjne dopasowanie promotora do specyfiki i języka projektu badawczego. Fakt, że doktoranci potwierdzili tę adekwatność dopasowania w trakcie wizytacji, nadaje wskaźnikowi wymiar nie tylko statystyczny, ale i jakościowy.

Mechanizm akceptacji kierownika katedry. Wymóg akceptacji kandydatury promotora przez kierownika katedry pełni funkcję dodatkowego filtra kompetencyjnego. Eliminuje sytuacje, w których promotor obejmuje opiekę nad tematem odległym od jego faktycznych kompetencji badawczych – ryzyko realne w środowiskach akademickich, gdzie formalne uprawnienia (stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora) nie zawsze pokrywają się z aktualną aktywnością naukową w danym obszarze. Mechanizm ten wzmacnia spójność między profilem badawczym promotora a profilem badań doktoranta, co jest warunkiem koniecznym rzetelnej opieki naukowej na poziomie 8 PRK.

Organiczna spójność działalności naukowej i dydaktycznej. Możliwość zgłaszania przez nauczycieli akademickich własnych propozycji przedmiotów zachowuje organiczną spójność między aktywną działalnością naukową prowadzącego a treścią kształcenia. Jest to warunek autentyczności akademickiej szczególnie istotny na poziomie 8 PRK: doktorant powinien obcować z naukowcami aktywnie wytwarzającymi wiedzę, nie zaś jedynie przekazującymi wiedzę skodyfikowaną. Przedmioty zaproponowane przez samych prowadzących mają większe szanse odzwierciedlać aktualny stan badań i otwarte problemy dyscypliny niż przedmioty projektowane odgórnie według ujednoliconych schematów.

Dwuletnia ocena pracownicza. Cykliczna ocena pracownicza przeprowadzana co dwa lata stanowi formalny instrument weryfikacji kwalifikacji kadry. Zapewnia instytucjonalną ciągłość monitorowania aktywności naukowej i dydaktycznej prowadzących, dostarczając zarządczym danych niezbędnych do utrzymania wysokiego poziomu kadry SD. Komisja odnotowuje ten mechanizm jako spełniający wymogi formalne, wskazując jednocześnie na potrzebę rozważenia jego uzupełnienia o narzędzia o wyższej częstotliwości pomiaru.

Zidentyfikowana luka – brak hospitacji zajęć. Komisja identyfikuje brak hospitacji zajęć jako istotną lukę systemową w obszarze zapewnienia jakości dydaktyki. Dwuletnia ocena pracownicza oraz semestralne ankiety doktoranckie – choć wartościowe – nie zastępują bezpośrednio, koleżeńskej obserwacji praktyki dydaktycznej w toku zajęć. Hospitacja jest podstawowym instrumentem zewnętrznego zapewniania jakości nauczania: umożliwia identyfikację problemów dydaktycznych niewidocznych ani w danych ankietowych, ani w metrykach aktywności naukowej. Jej brak oznacza, że SD nie posiada mechanizmu pozwalającego ocenić, w jaki sposób udokumentowane kompetencje naukowe prowadzących przekładają się na faktyczną jakość prowadzonych zajęć. Komisja rekomenduje wprowadzenie systemu hospitacji – przynajmniej w formie koleżeńskich obserwacji wzajemnych – jako elementu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości.

Zidentyfikowana luka – brak ankietyzacji seminariów. Wyłączenie seminariów doktoranckich z

systemu ankiet semestralnych, uzasadnione względami anonimowości, tworzy dodatkową lukę w ocenie jakości kadry w najdłuższej i najważniejszej fazie kształcenia doktorskiego. Promotorzy pozostają bez jakiegokolwiek sformalizowanej zewnętrznej oceny swojej pracy przez semestry 3–8. Luka ta jest tym bardziej istotna, że filar seminaryjno-badawczy stanowi trzon kształcenia na poziomie 8 PRK. Komisja rekomenduje opracowanie alternatywnego mechanizmu zbierania informacji zwrotnej od doktorantów na temat jakości opieki promotorskiej – z zachowaniem anonimowości przez odpowiednie projektowanie procesu (np. anonimowe ankiety zbiorcze administrowane zewnętrznie, z progiem liczebności uniemożliwiającym identyfikację respondenta).

III. Konkluzja

Kwalifikacje kadry SD UEKat są wysokie i adekwatne do wymagań poziomu 8 PRK. Wieloszczeblowa procedura doboru kadry, wymóg sylabusów z efektami uczenia się na etapie projektowania, korzystny wskaźnik promotor/doktorant oraz mechanizm akceptacji kierownika katedry tworzą spójny, przemyślany system kadrowy. Dwie zidentyfikowane luki – brak hospitacji zajęć i brak mechanizmu oceny jakości opieki promotorskiej – nie podważają ogólnej oceny pozytywnej, lecz wymagają celowej odpowiedzi instytucjonalnej w kolejnym cyklu ewaluacyjnym.

- **Jakość procesu rekrutacji:**

I. Ustalenia faktyczne

Rekrutacja do SD UEKat prowadzona jest w trybie otwartego konkursu, regulowanego odrębnymi uchwałami Senatu UEKat dla każdego cyklu dydaktycznego. Przez cały oceniany okres stosowano cztery kryteria kwalifikacyjne: (1) zgodność wykształcenia z dyscypliną naukową, (2) dorobek naukowy kandydata, (3) konspekt projektu badawczego oraz (4) rozmowa kwalifikacyjna. W składzie komisji rekrutacyjnej zasiadają czterej samodzielni pracownicy naukowcy – po dwóch z każdej dyscypliny – oraz przedstawiciel Samorządu Doktorantów i przedstawiciel Działu Rekrutacji.

W ocenianym okresie wdrożono trzy istotne reformy jakościowe. Od roku akademickiego 2020/2021 doprecyzowano kryterium dorobku naukowego przez wskazanie czterech rodzajów aktywności z przypisanymi wagami szczegółowymi. Od roku 2022/2023 wprowadzono list rekomendacyjny, wagi szczegółowe dla konspektu i rozmowy kwalifikacyjnej oraz uruchomiono rekrutację anglojęzyczną. Od roku 2025/2026 obowiązuje procedura dwuetapowa: etap I obejmuje ocenę dokumentów, etap II – rozmowę kwalifikacyjną dla kandydatów, którzy uzyskali co najmniej 50% punktów w etapie I, przy czym do rozmowy dopuszcza się maksymalnie 1,5-krotność limitu miejsc.

Efektem skumulowanych reform jest wzrost udziału kryteriów prospektywnych – konspektu projektu badawczego i rozmowy kwalifikacyjnej – z 35% ogółu punktów w rekrutacji 2019/2020 do 80% od roku 2022/2023. Faktyczne progi przyjęć w rekrutacji 2024 wyniosły 74–75% dla programów polskojęzycznych wobec 50-procentowego minimum formalnego. Wskaźniki przyjęć kształtowały się następująco: EiF-PL 51,7%, NZJ-PL 48,0%, EiF-EN 37,1%, NZJ-EN 21,2%. W czterech edycjach rekrutacji anglojęzycznej (2022–2025) złożono łącznie 51 aplikacji, przyjęto 13 kandydatów, kształcenie rozpoczęło 10 osób. Strona internetowa SD jest w pełni przystosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, a rozmowy kwalifikacyjne mogą być przeprowadzane w formie wideokonferencji z zastosowaniem środków wspierających komunikację. Wyniki zakończonych rekrutacji nie są publikowane na stronie internetowej SD ani w Biuletynie Informacji Publicznej.

II. Ocena ekspercka

Ewolucja modelu rekrutacyjnego. Ewolucja systemu rekrutacji w kierunku modelu prospektywnego, opartego na weryfikacji potencjału badawczego, stanowi jedną z najważniejszych jakościowych przemian SD UEKat w ocenianym okresie. Wzrost udziału kryteriów prospektywnych z 35% do 80% jest zmianą o charakterze strategicznym: oznacza odejście od logiki selekcji opartej na dotychczasowym dorobku – który w znacznej mierze determinowany jest miejscem i jakością wcześniejszych studiów, a zatem czynnikami strukturalnymi pozostającymi poza kontrolą kandydata – na rzecz oceny potencjału badawczego: zdolności do formułowania pytań naukowych, myślenia konceptualnego i odporności na krytykę merytoryczną. Model taki jest w pełni zgodny z duchem § 2 pkt 4 lit. e rozporządzenia i odpowiada najlepszym praktykom europejskich szkół doktorskich. Komisja ocenia tę ewolucję jako świadome i skutecznie zrealizowane działanie projakościowe. Reformy szczegółowe – ocena. Każda z trzech reform zasługuje na odrębne odnotowanie. Doprecyzowanie kryterium dorobku naukowego przez wskazanie czterech rodzajów aktywności z wagami szczegółowymi (od 2020/2021) zwiększyło obiektywizm i

porównywalność ocen między kandydatami, ograniczając pole do uznaniowości w najłatwiej kwantyfikowalnym kryterium. Wprowadzenie listu rekomendacyjnego (od 2022/2023) sygnalizuje przejście w kierunku modelu relacyjnego, w którym kandydat nie jest anonimowym aplikantem, lecz osobą z weryfikowalną historią akademicką. Choć w polskim szkolnictwie wyższym listy rekomendacyjne są wciąż słabo ustandaryzowane co do formy i zakresu, ich obecność w procedurze dostarcza komisji dodatkowego wymiaru informacji niedostępnego przez analizę dokumentów. Procedura dwuetapowa (od 2025/2026) dalej wzmacnia selektywność przez ograniczenie grupy przystępującej do rozmowy do maksymalnie 1,5-krotności limitu miejsc. Zmniejsza to presję liczb na komisję i podnosi jakość deliberacji w najważniejszej fazie postępowania – bezpośredniej rozmowie z kandydatem.

Faktyczne progi przyjęć. Szczególnie pozytywnie ocenia się fakt, że faktyczne progi przyjęć – 74–75% dla programów polskojęzycznych w rekrutacji 2024 – znacząco przewyższają próg formalny wynoszący 50%. Różnica 24–25 punktów procentowych między progiem formalnym a rzeczywistym progiem przyjęć świadczy o tym, że komisja stosuje wymagania wyższe niż minimalne i nie ceduje na regulamin odpowiedzialności za standard wejściowy. Jest to przejaw dojrzałości instytucjonalnej: instytucja sama ustanawia sobie wyższy standard niż wymagany, działając na rzecz jakości kształcenia, a nie wyłącznie zgodności proceduralnej. Otwartość i niedyskryminacyjność. Proces rekrutacji jest w pełni otwarty i niedyskryminacyjny. Możliwość przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej w formie wideokonferencji z zastosowaniem środków wspierających komunikację eliminuje bariery geograficzne i komunikacyjne. Dostępność strony internetowej dla osób z niepełnosprawnościami spełnia standardy równego dostępu. Uwzględniając przepisy wewnętrzne, wypowiedzi doktorantów podczas wizytacji oraz przedłożoną dokumentację, Komisja stwierdza, że sposób przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 200 ust. 2 PSWiN, jest przejrzysty, niedyskryminacyjny, w pełni otwarty, konkurencyjny i oparty na merytorycznej ocenie złożonych aplikacji.

Rekrutacja anglojęzyczna. Dane z czterech edycji rekrutacji anglojęzycznej (2022–2025) – 51 aplikacji, 13 przyjętych, 10 rozpoczynających kształcenie – wymagają ostrożnej interpretacji. Wskaźniki przyjęć dla programów anglojęzycznych (EiF-EN 37,1%, NZJ-EN 21,2%) są znacząco niższe niż dla programów polskojęzycznych, co może odzwierciedlać zarówno wyższe wymagania merytoryczne wobec kandydatów spoza krajowego systemu edukacji, jak i ograniczoną rozpoznawalność SD UEKat na rynkach międzynarodowych. Komisja rekomenduje monitorowanie tego wskaźnika w kolejnych cyklach, z analizą struktury aplikujących pod kątem kraju pochodzenia i jakości aplikacji, celem oceny, czy niska stopa przyjęć wynika z wysokich standardów selekcji czy z niedostatecznego zasięgu promocji. Finansowanie badań doktorantów. SD dysponuje własnym budżetem przeznaczonym na finansowanie badań doktorantów. W procesie rekrutacji nie są brane pod uwagę uwarunkowania związane z harmonogramem i zasadami finansowania projektów badawczych lub prac rozwojowych prowadzonych przez doktorantów. Komisja odnotowuje ten stan jako wymagający refleksji: w miarę wzrostu znaczenia grantów zewnętrznych w finansowaniu badań doktoranckich, brak uwzględnienia potencjału grantowego kandydatów lub możliwości włączenia ich w istniejące projekty finansowane zewnętrznie może stanowić lukę w ocenie ich faktycznych możliwości prowadzenia badań.

Zidentyfikowana słabość – brak publikacji wyników rekrutacji. Komisja identyfikuje brak publikacji wyników zakończonych rekrutacji jako istotne uchybienie w zakresie transparentności. Jawność procedury konkursowej, o której mowa w § 2 pkt 4 lit. b rozporządzenia, obejmuje nie tylko zasady i kryteria postępowania, lecz także jego wyniki.

Nieobecność danych o wynikach rekrutacji na stronie internetowej SD i w BIP ogranicza transparentność instytucjonalną i uniemożliwia kandydatom przyszłych naborów przeprowadzenie benchmarkingu własnego przygotowania względem faktycznych progów przyjęć. Komisja rekomenduje niezwłoczne wdrożenie praktyki publikacji wyników każdej zakończonej rekrutacji – w zakresie obejmującym co najmniej: liczbę złożonych aplikacji, liczbę kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów, liczbę przyjętych oraz rzeczywiste progi punktowe – z zachowaniem wymogów ochrony danych osobowych.

Zidentyfikowana słabość – brak regulacji dotyczących komisji rekrutacyjnych. SD nie posiada sformalizowanych regulacji dotyczących sposobu powoływania członków komisji rekrutacyjnych ani procedur weryfikacji ich kwalifikacji do pełnienia tej funkcji. Udostępnione składy komisji nie były opatrzone uzasadnieniami wyboru poszczególnych członków. Brak takich regulacji stwarza ryzyko arbitralności w obsadzaniu komisji i uniemożliwia zewnętrzną weryfikację, czy jej skład gwarantuje kompetentną i bezstronną ocenę we wszystkich obszarach objętych kryteriami. Komisja rekomenduje wprowadzenie pisemnych regulacji określających: kwalifikacje wymagane od członków komisji rekrutacyjnej, procedurę ich powoływania, zasady wyłączenia z powodu konfliktu interesów oraz tryb dokumentowania uzasadnienia składu komisji.

III. Konkluzja

Jakość procesu rekrutacji w SD UEKat ocenia się pozytywnie. Systematyczna ewolucja systemu w kierunku modelu prospektywnego, konsekwentne podnoszenie rzeczywistych progów przyjęć ponad minimum formalne, wdrożenie procedury dwuetapowej oraz pełna otwartość i niedyskryminacyjność postępowania tworzą system rekrutacyjny o wysokich standardach merytorycznych. Dwa zidentyfikowane uchybienia – brak publikacji wyników zakończonych rekrutacji oraz brak sformalizowanych regulacji dotyczących komisji rekrutacyjnych – wymagają pilnej korekty, lecz nie podważają ogólnej oceny pozytywnej. Ich usunięcie jest możliwe w ramach istniejących struktur regulacyjnych bez konieczności reformy systemowej.

- Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:

I. Ustalenia faktyczne

Promotor powoływany jest przez Dziekana w ciągu 2 miesięcy od podjęcia kształcenia, na podstawie deklaracji doktoranta zaakceptowanej przez kierownika katedry promotora. Regulamin SD określa 9 szczegółowych obowiązków promotora – obejmujących opiekę naukową, pomoc merytoryczną i metodyczną, pisemną ocenę postępów doktoranta co semestr, opiniowanie wniosków o przedłużenie kształcenia oraz obowiązek zawiadomienia Dziekana o braku postępów – oraz 2 zadania promotora pomocniczego. Regulamin zawiera również kryterium wykluczenia związane z niskimi kompetencjami promotorskimi, ograniczające możliwość pełnienia tej funkcji. W ocenianym okresie złożono 7 wniosków o zmianę promotora – 6 z inicjatywy doktoranta, 1 z inicjatywy promotora – wszystkie rozstrzygnięte zgodnie z regulaminem SD.

Sformalizowana procedura konfliktowa nie istnieje: w przypadku sporów stosuje się klauzulę generalną, na mocy której Dziekan pełni rolę mediatora jako opiekun doktorantów. Ocena pracy promotorów i promotorów pomocniczych nie jest prowadzona; jedynym dokumentem mogącym pośrednio służyć ocenie ich pracy są pisemne opinie o postępach doktorantów dołączane do dokumentacji oceny śródokresowej.

Infrastruktura badawcza dostępna dla doktorantów obejmuje: bazy danych EBSCO, ProQuest, Springer, Cambridge University Press, Oxford University Press (Economics & Finance), Wiley oraz LSEG Workspace (dawny Refinitiv) – zapewniający dostęp do danych finansowych, ESG, KRS i korporacyjnych – a także bazy Notoria i OECD. Program „Młodzi naukowcy” (2019–2025) sfinansował 23 projekty badawcze dla 18 doktorantów na łączną kwotę 217 210 zł. Równolegle 42 doktorantów uczestniczyło jako wykonawcy w projektach badawczych prowadzonych przez katedry macierzystych wydziałów.

Doktoranci mają dostęp do sprzętu komputerowego, biblioteki i baz danych niezbędnych do realizacji IPB. Doktoranci będący rodzicami mogą korzystać z urlopów rodzicielskich bez wpływu na przebieg kształcenia. Wsparcie dla doktorantów ze specjalnymi potrzebami regulowane jest zarządzeniem Rektora oraz przepisami regulaminu SD; egzaminy i zaliczenia są dostosowywane do indywidualnych potrzeb.

II. Ocena ekspercka

Regulaminowa operacjonalizacja obowiązków promotora. Zasadniczą wartością systemu opieki naukowej w SD UEKat jest operacjonalizacja obowiązków promotora w 9 szczegółowych punktach regulaminowych. Rozwiązanie to jest rzadkie w praktyce polskich szkół doktorskich, gdzie przepisy ustawowe – lakoniczne i ogólne – często pozostają jedyną wskazówką dla promotora co do zakresu jego powinności. Precyzja regulaminu SD spełnia podwójną funkcję: po pierwsze, minimalizuje ryzyko rozmiłowania się oczekiwań promotora i doktoranta co do zakresu, formy i rytmiki opieki; po drugie, stwarza jasną podstawę dla interwencji Dziekana w przypadku niewywiązywania się promotora z obowiązków. Wymóg pisemnej oceny postępów co semestr jest szczególnie istotny: dokumentuje przebieg opieki w sposób weryfikowalny i stanowi ślad instytucjonalny, do którego można się odwołać w sytuacji spornej. Komisja ocenia to rozwiązanie jako wzorzec regulacyjny zgodny z § 2 pkt 5 lit. a rozporządzenia.

Procedura doboru promotora – obejmująca deklarację doktoranta, akceptację kierownika

katedry i powołanie przez Dziekana – zapewnia wielostopniową weryfikację dopasowania merytorycznego. Doktoranci potwierdzili podczas wizytacji, że promotorzy weryfikują dopasowanie do specyfiki problemu badawczego przed podjęciem opieki. Akceptacja kierownika katedry pełni funkcję dodatkowego filtra kompetencyjnego: eliminuje sytuacje, w których promotor podejmuje opiekę nad tematem odległym od jego faktycznej aktywności badawczej. Szeroki zakres zainteresowań naukowych puli promotorów – 74 w dyscyplinie EiF i 54 w NZJ – umożliwia precyzyjne dopasowanie do specyfiki projektu badawczego doktoranta. Kryterium wykluczenia zawarte w regulaminie, związane z niskimi kompetencjami promotorskimi, stanowi dodatkowy mechanizm ochrony jakości opieki.

Procedura zmiany promotora. Regulamin SD przewiduje jasno opisaną procedurę zmiany promotora, uruchamianą z inicjatywy doktoranta lub promotora. Fakt, że wszystkie 7 wniosków złożonych w ocenianym okresie zostało rozstrzygniętych zgodnie z regulaminem – bez odnotowania przypadków nierozwiązanych lub eskalowanych – świadczy o sprawności operacyjnej tej procedury. Komisja odnotowuje ten wynik jako pozytywny wskaźnik instytucjonalnej zdolności do zarządzania sytuacjami trudnymi w relacji promotor–doktorant. Infrastruktura badawcza. Dostęp do LSEG Workspace (dawny Refinitiv) zasługuje na szczególne wyróżnienie. Jest to jedno z wiodących globalnych narzędzi danych finansowych, ESG i korporacyjnych, powszechnie wykorzystywane przez banki centralne, fundusze inwestycyjne i czołowe ośrodki badawcze na świecie. Bazy Cambridge UP, Oxford UP i Wiley uzupełniają tę infrastrukturę o zasób literaturowy rzadko spotykany w polskich uczelniach na poziomie szkoły doktorskiej. Łącznie infrastruktura ta tworzy środowisko badawcze adekwatne do wymagań poziomu 8 PRK i porównywalne z warunkami oferowanymi przez wiodące europejskie szkoły doktorskie w dyscyplinach ekonomicznych.

Program „Młodzi naukowcy”. Program „Młodzi naukowcy” (2019–2025) efektywnie inicjuje samodzielność badawczą doktorantów. Wskaźnik 23 dofinansowanych projektów dla 18 doktorantów przy łącznej kwocie 217 210 zł w ciągu 6 lat wskazuje na selektywny i merytoryczny charakter rozdziału środków – nie jest to automatyczne wsparcie wszystkich aplikantów, lecz konkurs oparty na ocenie wartości naukowej projektu. Komisja ocenia ten program jako wartościowy element systemu wsparcia działalności naukowej doktorantów. Uczestnictwo w projektach katedr. Włączenie 42 doktorantów jako wykonawców w projekty badawcze katedr jest mechanizmem niemniej istotnym niż program grantowy. Wprowadza doktorantów w kulturę badań zespołowych, gdzie uczą się nie tylko metodyki badań, ale także etyki autorstwa, zarządzania projektem, podziału zadań i komunikacji wyników w środowisku wieloosobowym. Kompetencje te – kluczowe dla kariery akademickiej i badawczej – trudno nabyć wyłącznie przez pracę nad indywidualną dysertacją. Komisja traktuje ten mechanizm jako istotne uzupełnienie opieki promotorskiej.

Jakość informacji zwrotnej w IPB. Komisja odnotowuje zróżnicowanie jakości informacji zwrotnej przekazywanej doktorantom przez komisje oceniające IPB. Spośród 5 IPB wylosowanych do analizy w toku ewaluacji, w jednym przypadku uwagi komisji miały charakter nadmiernie ogólny: wskazano szereg możliwych metod badawczych zamiast rekomendować jedną lub dwie najadekwatniejsze do specyfiki problemu badawczego. Doktoranci potwierdzili podczas wizytacji, że nie wszystkie informacje przekazywane przez komisje są wystarczająco jasne i zrozumiałe. Komisja podkreśla, że jakość informacji zwrotnej jest kluczowym elementem opieki naukowej na poziomie 8 PRK: zalecenia zbyt ogólne nie spełniają funkcji mentorskiej i mogą wprowadzać doktoranta w stan niepewności metodycznej zamiast ją redukować. Rekomenduje się wprowadzenie standardu szczegółowości informacji zwrotnej do dokumentacji wewnętrznej komisji oceniających IPB.

Zidentyfikowana luka – brak sformalizowanej procedury konfliktowej. Komisja identyfikuje brak sformalizowanej procedury rozwiązywania konfliktów w relacji promotor–doktorant jako istotną lukę systemową. Stosowana klauzula generalna – Dziekan jako mediator – jest rozwiązaniem funkcjonującym skutecznie ad hoc, lecz nie spełnia wymagania proceduralnego wynikającego z § 2 pkt 5 lit. b rozporządzenia. Doktorant powinien mieć dostęp do jasno opisanej, przewidywalnej i poufnej ścieżki eskalacji konfliktu, niezależnej od dobrej woli konkretnej osoby i niewymagającej wiedzy o nieformalnych kanałach instytucjonalnych. Komisja rekomenduje opracowanie i włączenie do regulaminu SD sformalizowanej procedury konfliktowej, określającej: katalog sytuacji objętych procedurą, kolejne etapy eskalacji, gwarancje poufności oraz terminy rozstrzygnięcia.

Zidentyfikowana luka – brak oceny pracy promotorów. Brak sformalizowanej oceny pracy promotorów i promotorów pomocniczych stanowi najpoważniejszą lukę systemową w obszarze opieki naukowej. Pisemne opinie o postępach doktorantów dołączane do dokumentacji śródkresowej – jedyny dostępny pośredni wskaźnik jakości opieki – nie zastępują bezpośredniej, cyklicznej oceny wywiązywania się promotora z 9 obowiązków regulaminowych. Brak takiej oceny uniemożliwia SD identyfikację słabości opieki w sposób systemowy i podjęcie interwencji zanim ujawnią się ich skutki w postaci opóźnień lub skreśleń. Komisja rekomenduje: (1) opracowanie narzędzia oceny pracy promotorów i promotorów pomocniczych, uwzględniającego stopień realizacji obowiązków regulaminowych, terminowość pisemnych ocen postępów oraz – z zachowaniem anonimowości – informację zwrotną od doktorantów; (2) przeprowadzanie okresowej oceny obszarów opieki naukowej w celu systemowej identyfikacji obszarów wymagających poprawy.

III. Konkluzja

Jakość opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej w SD UEKat ocenia się pozytywnie. Regulaminowa operacjonalizacja obowiązków promotora, wielostopniowa procedura doboru i zmiany promotora, wyjątkowa infrastruktura badawcza z dostępem do LSEG Workspace, program „Młodzi naukowcy” oraz włączenie doktorantów w projekty katedralne tworzą spójny i zasobny system wsparcia. Trzy zidentyfikowane obszary wymagające korekty – brak sformalizowanej procedury konfliktowej, brak oceny pracy promotorów oraz zróżnicowana jakość informacji zwrotnej w IPB – nie podważają ogólnej oceny pozytywnej, lecz wymagają celowej odpowiedzi instytucjonalnej w kolejnym cyklu ewaluacyjnym.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej:**

I. Ustalenia faktyczne

Ocena śródkresowa przeprowadzana jest po IV semestrze kształcenia, zgodnie z art. 202 ust. 2 PSWiN, w praktyce w II–III tygodniu października każdego roku akademickiego. W całym ocenianym okresie przeprowadzono 54 oceny śródkresowe. Wszystkie 54 zakończyły się wynikiem pozytywnym (100%); spośród nich 52 – tj. 96,3% – zawierały zalecenie korekty indywidualnego planu badawczego.

Skład komisji jest indywidualnie konfigurowany dla każdego doktoranta i obejmuje trzy osoby: (1) Dziekana SD jako przewodniczącego; (2) kierownika katedry promotora; (3) zewnętrznego pracownika naukowego spoza UEKat, zajmującego się tematyką zbieżną z tematem konkretnej dysertacji. Ocena prowadzona jest w trybie zdalnym synchronicznym za pośrednictwem platformy Google Meet. Przebieg oceny jest dwuczęściowy: część jawna obejmuje autoreferat doktoranta i pytania komisji; część tajna – niejawne deliberacje komisji i sformułowanie uzasadnienia wraz z zaleceniami. Na wniosek doktoranta promotor może uczestniczyć w części jawnej. Uzasadnienie z zaleceniami przekazywane jest doktorantowi i promotorowi, stanowiąc obligatoryjną podstawę korekty IPB. SD wprowadziła dodatkowy wymóg dołączania dotychczasowej treści rozprawy do dokumentacji oceny śródkresowej. Regulamin oceny śródkresowej, kryteria oceny i wymagane formularze są publicznie dostępne na stronie internetowej SD w sposób ciągły.

II. Ocena ekspercka

Zgodność z wymogami prawnymi. Procedura oceny śródkresowej w SD UEKat jest w pełni zgodna z art. 202 PSWiN oraz kryteriami szczegółowymi § 2 pkt 6 rozporządzenia. Wszystkie 54 oceny przeprowadzone zostały terminowo, w składach komisji spełniających wymogi ustawowe, w oparciu o merytoryczne kryteria oceny określone w regulaminie wewnętrznym. Komisja stwierdza brak jakichkolwiek uchybień proceduralnych w tym obszarze.

Udział zewnętrznego eksperta. Pierwszą cechą szczególnie pozytywną jest udział zewnętrznego pracownika naukowego spoza UEKat w każdej indywidualnej komisji śródkresowej. Choć wymóg ten wynika z przepisów, jego implementacja w SD UEKat odznacza się jakością wykraczającą poza minimum formalne: zewnętrzny ekspert nie pochodzi z ustalonej puli recenzentów rotacyjnych, lecz jest każdorazowo dobierany pod kątem tematycznej zbieżności z konkretną dysertacją. Takie podejście jest wymagające organizacyjnie, lecz zapewnia merytoryczną adekwatność oceny i skutecznie zapobiega rutynizacji, która nieuchronnie grozi przy korzystaniu ze stałego, ograniczonego grona zewnętrznych oceniających. Komisja ocenia ten mechanizm jako wzorcową implementację wymogu obiektywizmu i środowiskowej weryfikacji.

Indywidualizacja składu komisji. Drugą cechą wyróżniającą jest pełna indywidualizacja składu komisji dla każdego doktoranta. Połączenie trzech perspektyw – Dziekana jako gwaranta formalnego i instytucjonalnego, kierownika katedry promotora jako gwaranta znajomości kontekstu merytorycznego i katedralnego oraz zewnętrznego eksperta jako gwaranta obiektywizmu i szerszej perspektywy dyscyplinarnej – tworzy komisję o komplementarnych i wzajemnie się uzupełniających kompetencjach. Konfiguracja ta eliminuje ryzyko ocen

generycznych, niezdolnych do uchwycenia specyfiki indywidualnej dysertacji, i zapewnia doktorantowi ocenę prowadzoną przez osoby dysponujące rzeczywistą wiedzą o jego obszarze badań.

Wskaźnik zaleceń korekty IPB. Wskaźnik 96,3% ocen śródkresowych zawierających zalecenie korekty IPB przy jednoczesnym zerowym wskaźniku ocen negatywnych jest statystycznie znamieny i interpretacyjnie kluczowy. Dowodzi on, że komisje aktywnie i odpowiedzialnie angażują się w merytoryczną ocenę stanu zaawansowania dysertacji, nie ograniczając się do formalnego potwierdzenia postępów. Zalecenia korekty IPB należy rozumieć jako instrument wsparcia i ukierunkowania dalszej pracy doktoranta – nie jako wyraz nieufności wobec jego dorobku, lecz jako dowód rzetelności komisji w realizacji jej funkcji mentorskiej. Taki wynik jest zgodny z duchem art. 202 PSWiN i stanowi świadectwo instytucjonalnego rozumienia oceny śródkresowej jako etapu formacyjnego, a nie wyłącznie selekcyjnego.

Wymóg dołączania treści rozprawy. Wprowadzony przez SD wymóg dołączania dotychczasowej treści rozprawy do dokumentacji oceny śródkresowej stanowi istotne jakościowe wzmocnienie procedury. Komisja śródkresowa dysponuje tym samym wglądem w rzeczywisty stan pracy, który umożliwia ocenę nie tylko sprawozdawczą – opartą na autonarracji doktoranta – lecz także tekstualną, weryfikującą faktyczne postępy pisarskie i metodologiczne. Jest to rozwiązanie rzadkie w praktyce polskich szkół doktorskich i oceniane przez Komisję jako wzorcowa innowacja proceduralna, bezpośrednio przekładająca się na rzetelność oceny.

Dwuczęściowa struktura oceny. Podział oceny na część jawną i część tajną odpowiada standardom rzetelnego postępowania oceniającego. Część jawna – autoreferat i pytania komisji – zapewnia doktorantowi możliwość aktywnej prezentacji swojego projektu i odpowiedzi na wątpliwości komisji. Część tajna – deliberacje i formułowanie uzasadnienia poza obecnością doktoranta – chroni niezależność oceny i minimalizuje ryzyko wpływu relacji interpersonalnych na treść sformułowanych zaleceń. Opcjonalna obecność promotora w części jawnej na wniosek doktoranta jest rozwiązaniem wyważonym: zapewnia doktorantowi wsparcie bez naruszania autonomii komisji w fazie deliberacyjnej.

Tryb zdalny. Prowadzenie oceny śródkresowej w trybie zdalnym synchronicznym za pośrednictwem Google Meet jest rozwiązaniem pozytywnym z perspektywy dostępności i inkluzywności. Zapewnia pełne uczestnictwo doktorantom z niepełnosprawnościami, obowiązkami rodzicielskimi lub zawodowymi zobowiązaniami uniemożliwiającymi obecność stacjonarną, a jednocześnie – dzięki synchroniczności – zachowuje wszystkie walory bezpośredniej interakcji między doktorantem a komisją. Tryb zdalny ułatwia również pozyskiwanie zewnętrznych ekspertów z odległych ośrodków akademickich, poszerzając pulę potencjalnych oceniających poza geograficzne ograniczenia spotkań stacjonarnych.

Jakość informacji zwrotnej. Komisja odnotowuje sygnał zgłoszony przez doktorantów podczas wizytacji dotyczący zróżnicowanej jakości i przejrzystości przekazywanych zaleceń. Postulat bardziej syntetycznej i hierarchizowanej formy informacji zwrotnej jest merytorycznie uzasadniony: doktorant dysponuje ograniczonym czasem na korektę IPB po otrzymaniu zaleceń komisji, a zalecenia nadmiernie ogólne lub niepriorytetyzowane utrudniają skuteczną korektę i mogą prowadzić do powierzchownych zmian w IPB zamiast zmian substancjalnych. Komisja rekomenduje wypracowanie wewnętrznego standardu formułowania zaleceń pokontrolnych, określającego minimalny poziom szczegółowości, wymóg hierarchizacji zaleceń według priorytetu oraz czytelne wskazanie, które z nich mają charakter obligatoryjny, a które stanowią sugestię do rozważenia.

Zidentyfikowana luka – dokumentowanie zasadności doboru składu komisji. Komisja

identyfikuje brak dokumentowania zasadności wyboru poszczególnych członków komisji śródkresowej oraz brak formalnych procedur weryfikacji ich kompetencji jako lukę wymagającą korekty. Choć w praktyce dobór jest dokonywany merytorycznie – co potwierdzają tematyczna zbieżność eksperta zewnętrznego z dysertacją oraz funkcja kierownika katedry – brak formalnego śladu uzasadnienia uniemożliwia zewnętrzną weryfikację standardu selekcji i stwarza ryzyko niespójności między cyklami. Komisja rekomenduje wprowadzenie wymogu krótkiego, pisemnego uzasadnienia doboru składu każdej komisji śródkresowej – obejmującego w szczególności wskazanie podstawy merytorycznej wyboru eksperta zewnętrznego – jako elementu dokumentacji postępowania.

III. Konkluzja

Rzetelność przeprowadzenia oceny śródkresowej w SD UEKat ocenia się bardzo pozytywnie. Pełna zgodność z art. 202 PSWiN, indywidualizacja składu komisji z udziałem tematycznie dopasowanego eksperta zewnętrznego, wzorcowy wskaźnik zaleceń korekty IPB, innowacyjny wymóg dołączania treści rozprawy oraz dostępny tryb zdalny tworzą system oceny śródkresowej o wysokich standardach merytorycznych i proceduralnych. Dwie zidentyfikowane obszary do poprawy – zróżnicowana jakość informacji zwrotnej oraz brak dokumentowania zasadności doboru składu komisji – nie podważają ogólnej oceny i są podatne na korektę przez proste interwencje regulacyjne i proceduralne w ramach istniejących struktur instytucjonalnych.

- **Umieędzynarodowienie:**

I. Ustalenia faktyczne

SD UEKat realizuje formalną Politykę umieędzynarodowienia przyjętą przez Radę SD w 2022 r., strukturyzującą działania w czterech obszarach: (a) podnoszenie jakości badań przez internacjonalizację; (b) doskonalenie kształcenia przez doświadczenia międzynarodowe; (c) zwiększanie mobilności doktorantów; (d) umieędzynarodowienie „w domu” i długotrwała współpraca instytucjonalna.

Od roku akademickiego 2022/2023 prowadzone są programy anglojęzyczne w obu dyscyplinach – ekonomii i finansach (EiF) oraz naukach o zarządzaniu i jakości (NZJ) – aktualnie realizowane przez czwarty rocznik. W czterech edycjach rekrutacji anglojęzycznej (2022–2025) złożono łącznie 51 aplikacji cudzoziemców, przyjęto 13 kandydatów, kształcenie rozpoczęło 10 osób, z których 8 aktualnie studiuje – co stanowi 12,3% całkowitej liczby doktorantów SD.

SD UEKat jest członkiem sieci CESEENet skupiającej 42 instytucje z 17 krajów, przy czym Dziekan SD zasiada w jej Executive Committee. Od 2026 r. SD uczestniczy w sojuszu Bauhaus4EU zrzeszającym 10 europejskich uczelni; Dziekan SD zasiada w Academic Council sojuszu, a 2 doktorantów uczestniczy w jego PhD Council. Doktorant A. Widuch uczestniczy w projekcie Horyzont Europa DUST. Doktorantom dostępne są programy mobilności ERASMUS+ i CEEPUS. Kadra akademicka SD prowadzi współpracę z przedstawicielami zagranicznych ośrodków naukowych, jednak w składzie dydaktycznym SD brak nauczycieli akademickich afiliowanych przy zagranicznych instytucjach. Zajęcia prowadzone są w języku polskim i angielskim; większość przedmiotów do wyboru realizowana jest w języku angielskim. Dział administracyjny wspiera doktorantów w procesie aplikowania o granty międzynarodowe, a promotorzy włączają doktorantów do aplikowania i realizacji grantów międzynarodowych.

II. Ocena ekspercka

Strategiczny wymiar umieędzynarodowienia. Umieędzynarodowienie SD UEKat jest obszarem intensywnego, strategicznie ukierunkowanego rozwoju w ocenianym okresie. Przyjęcie formalnej Polityki umieędzynarodowienia przez Radę SD w 2022 r. – obejmującej cztery operacyjnie wyodrębnione obszary działania – świadczy o instytucjonalnym podejściu do internacjonalizacji jako procesu zarządzanego, nie zaś reakcji ad hoc na zewnętrzne impulsy. Komisja ocenia ten wymiar jako dowód dojrzałości strategicznej instytucji.

Programy anglojęzyczne. Wdrożenie programów anglojęzycznych w obu dyscyplinach od 2022/2023 jest decyzją o randze strategicznej, a nie taktycznej. Jej znaczenie wykracza poza przyciąganie zagranicznych doktorantów: oznacza fundamentalną zmianę charakteru SD z instytucji monolingwalnej na wielojęzyczną. Zmiana ta generuje korzyści wielowarstwowe: doktoranci krajowi realizujący program anglojęzyczny nabywają kompetencje komunikacyjne i naukowe niezbędne do publikowania i prezentowania wyników na arenie międzynarodowej; cała społeczność akademicka SD przyzwyczaja się do funkcjonowania w środowisku wielokulturowym i wielojęzycznym; a sama oferta anglojęzyczna stanowi instrument budowania rozpoznawalności SD na rynkach zagranicznych. Cztery edycje rekrutacji anglojęzycznej (51 aplikacji, 13 przyjętych, 10 rozpoczynających kształcenie, 8 aktualnie studiujących) odzwierciedlają wczesny, lecz realny etap budowania zagranicznej bazy kandydatów.

Aktywne uczestnictwo w sieciach międzynarodowych. Aktywna rola kierownictwa SD w strukturach decyzyjnych CESEENet i Bauhaus4EU jest czynnikiem o kluczowym znaczeniu dla rzeczywistej efektywności umiędzynarodowienia. Bierne członkostwo w sieciach akademickich rzadko przekłada się na wymierne korzyści instytucjonalne; dopiero uczestnictwo w ciałach decyzyjnych – takich jak Executive Committee CESEENet i Academic Council Bauhaus4EU – umożliwia SD aktywne kształtowanie agendy sieci, inicjowanie wymian i wspólnych projektów oraz budowanie trwałych relacji instytucjonalnych opartych na wzajemności i zaufaniu. CESEENet skupia 42 instytucje z 17 krajów, co oznacza, że SD UEKat posiada bezpośredni dostęp do rozległej sieci potencjalnych partnerów badawczych i dydaktycznych w regionie Europy Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej. Bauhaus4EU – sojusz 10 europejskich uczelni, uruchomiony od 2026 r. – otwiera perspektywę współpracy na poziomie europejskim, w tym wspólnych programów doktoranckich i mobilności kadry.

Uczestnictwo doktorantów w strukturach europejskich. Udział 2 doktorantów w PhD Council Bauhaus4EU zasługuje na oddzielne odnotowanie. Wprowadza ich bezpośrednio do środowiska europejskich szkół doktorskich, umożliwiając budowanie sieci kontaktów, wymianę doświadczeń i uczestnictwo w europejskim dyskursie o jakości kształcenia doktorskiego. Jest to korzyść trudna do osiągnięcia przez inne instrumenty umiędzynarodowienia i oceniana przez Komisję jako element wzorcowy.

Projekt Horyzont Europa DUST. Udział doktoranta A. Widucha w projekcie Horyzont Europa DUST jest dowodem, że SD wchodzi w przestrzeń badań finansowanych ze środków europejskich. Uczestnictwo w projekcie Horyzont Europa jest szczególnie wartościowe z perspektywy kształcenia doktorskiego: dostarcza doktorantowi doświadczenia w środowisku konsorcjum międzynarodowego, zapoznaje z procedurami i standardami raportowania projektów europejskich oraz otwiera perspektywę dalszych aplikacji grantowych. Komisja rekomenduje systemowe wspieranie i monitorowanie tego typu zaangażowania jako ścieżki umiędzynarodowienia przez badania – komplementarnej wobec mobilności dydaktycznej. Wsparcie administracyjne i rola promotorów. Wsparcie działu administracyjnego w procesie aplikowania o granty międzynarodowe oraz aktywne włączanie doktorantów przez promotorów do aplikowania i realizacji grantów zewnętrznych są praktykami wartościowymi i spójnymi z funkcją filaru seminaryjno-badawczego programu kształcenia. Tworzą one środowisko, w którym umiędzynarodowienie przez granty jest dostępne dla doktoranta nie tylko nominalnie, lecz z realnym wsparciem instytucjonalnym i promotorskim na każdym etapie procesu aplikacyjnego.

Zidentyfikowana luka – brak nauczycieli z zagranicznych ośrodków. Komisja identyfikuje brak nauczycieli akademickich afiliowanych przy zagranicznych instytucjach w składzie dydaktycznym SD jako istotną lukę w wymiarze umiędzynarodowienia „w domu”. Współpraca kadry SD z zagranicznymi ośrodkami naukowymi – choć potwierdzona i wartościowa – nie zastępuje bezpośredniej obecności zagranicznego nauczyciela akademickiego w programie kształcenia. Wykładowcy z zagranicznych uczelni wnoszą odmienne tradycje badawcze, metodologiczne i dydaktyczne, a ich obecność w programie jest jednym z najsilniejszych sygnałów umiędzynarodowienia dla doktorantów krajowych i zagranicznych. Komisja rekomenduje podjęcie działań na rzecz włączenia do programu kształcenia SD co najmniej kilku kursów prowadzonych przez nauczycieli akademickich z zagranicznych uczelni partnerskich – w pierwszej kolejności w ramach sojuszu Bauhaus4EU i sieci CESEENet, gdzie relacje instytucjonalne są już nawiązane.

Zidentyfikowana luka – bariera językowa w obsłudze administracyjnej. Komisja odnotowuje

brak pełnej anglojęzycznej obsługi administracyjnej jako lukę ograniczającą rzeczywistą integrację zagranicznych doktorantów. Zagraniczni doktoranci, funkcjonujący bez barier w akademickiej sferze anglojęzycznej, zderzają się z barierą językową w kontaktach z administracją uczelnianą – w zakresie dokumentacji, procedur formalnych i bieżącej komunikacji. Dysproporcja między wysokim standardem anglojęzycznym w sferze akademickiej a deficytem w sferze administracyjnej jest sygnalizowana przez doktorantów zagranicznych jako poważna niedogodność, ograniczająca ich poczucie włączenia w społeczność SD. Komisja rekomenduje opracowanie planu stopniowego wdrożenia pełnej dwujęzyczności obsługi administracyjnej dla doktorantów SD, z priorytetem dla dokumentów i procedur najczęściej stosowanych przez doktorantów zagranicznych.

Mobilność doktorantów. Dostępność programów ERASMUS+ i CEEPUS tworzy formalną infrastrukturę mobilności. Komisja rekomenduje monitorowanie rzeczywistego wskaźnika skorzystania z tych programów przez doktorantów SD – z rozróżnieniem na mobilność wyjazdową i przyjazdową – jako miary efektywności instrumentów mobilności, a nie wyłącznie ich dostępności.

III. Konkluzja

Umieędzynarodowienie SD UEKat ocenia się pozytywnie jako obszar dynamicznego i strategicznie zarządzanego rozwoju. Formalna Polityka umieędzynarodowienia, programy anglojęzyczne w obu dyscyplinach, aktywne uczestnictwo kierownictwa SD w ciałach decyzyjnych CESEENet i Bauhaus4EU, uczestnictwo doktorantów w PhD Council Bauhaus4EU oraz zaangażowanie w projekt Horyzont Europa DUST tworzą spójny i wielowymiarowy system internacjonalizacji. Dwie zidentyfikowane luki – brak nauczycieli z zagranicznych ośrodków w składzie dydaktycznym SD oraz bariera językowa w obsłudze administracyjnej – wymagają celowej odpowiedzi instytucjonalnej i stanowią priorytety dla kolejnego cyklu planowania strategicznego.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

I. Ustalenia faktyczne – dane statystyczne

W siedmiu rekrutacjach obejmujących lata akademickie 2019/2020–2024/2025 do SD UEKat zrekrutowano łącznie 110 doktorantów. Na dzień sporządzenia raportu samooceny aktualnie kształci się 65 osób. Skreślonych z listy doktorantów zostało 30 osób, co stanowi 27,3% ogółu zrekrutowanych. Kształcenie ukończyło 9 absolwentów (8,2% zrekrutowanych). Spośród absolwentów 8 z 9 (88,9%) wszczęło postępowanie o nadanie stopnia doktora; stopień doktora uzyskało 6 z 9 absolwentów (66,7% absolwentów, 75,0% wszczynających postępowanie). Żadnemu doktorantowi nie odmówiono nadania stopnia doktora. Złożono 2 wnioski o wyróżnienie dysertacji. Aktualnie w toku pozostaje 10 postępowań o nadanie stopnia doktora. Pięciu absolwentów kontynuuje karierę naukową jako pracownicy UEKat – w 5 różnych katedrach.

II. Ocena ekspercka

Kalibracja metodologiczna – warunek wstępny interpretacji. Ocena skuteczności kształcenia SD UEKat wymaga na wstępie starannej kalibracji metodologicznej, bez której surowe wskaźniki ilościowe będą systematycznie błędnie interpretowane. SD UEKat jest instytucją 6-letnią, a standardowy cykl kształcenia trwa 4 lata (8 semestrów). Na moment przeprowadzenia ewaluacji tylko dwa pierwsze roczniki – rekrutacje 2019/2020 i 2020/2021 – miały realną możliwość ukończenia kształcenia w trybie normalnym. Liczba $n=9$ absolwentów nie jest wskaźnikiem docelowym ani wskaźnikiem efektywności systemu, lecz artefaktem wczesnego etapu działalności instytucji. Właściwym horyzontem oceny skuteczności będzie kolejna ewaluacja – gdy przez pełny cykl przejdą co najmniej cztery roczniki. Komisja przyjmuje tę kalibrację jako kluczowe zastrzeżenie interpretacyjne wobec wszystkich wskaźników ilościowych i ocenia dostępne dane w tym właśnie kontekście. Wskaźnik odmów nadania stopnia doktora. Zerowy wskaźnik odmów nadania stopnia doktora (0/8 wszczynających postępowanie) jest najważniejszym pozytywnym wskaźnikiem jakości kształcenia dostępnym na obecnym etapie. Oznacza on, że SD UEKat nie produkuje dysertacji technicznie kompletnych, lecz merytorycznie niewystarczających dla zewnętrznych komisji habilitacyjnych. Każda odmowa nadania stopnia byłaby sygnałem poważnej dysfunkcji systemu – albo na poziomie opieki promotorskiej, albo na poziomie oceny śródkresowej, która powinna wykryć i skorygować deficyty merytoryczne dysertacji na długo przed jej złożeniem. Zerowa odmowa przy 8 wszczętych postępowaniach dowodzi, że oba mechanizmy kontroli jakości funkcjonują skutecznie.

Wnioski o wyróżnienie dysertacji. Dwa wnioski o wyróżnienie dysertacji spośród zaledwie 9 absolwentów stanowią wskaźnik wybitny – 22,2% absolwentów osiągnęło rezultaty uznane za zasługujące na wyróżnienie przez zewnętrzne komisje oceniające. Wskaźnik ten sugeruje, że część doktorantów SD UEKat osiąga wyniki znacząco przekraczające minimum wymagane do nadania stopnia doktora. Jest to zarazem pośredni dowód jakości opieki promotorskiej i środowiska badawczego: wyróżnienia dysertacji nie są efektem przypadku, lecz wynikiem systematycznej, intensywnej pracy naukowej prowadzonej w sprzyjającym środowisku instytucjonalnym.

Kontynuacja kariery naukowej absolwentów. Zatrudnienie 5 absolwentów jako pracowników naukowych UEKat – w 5 różnych katedrach – jest wskaźnikiem rzadkim i znaczącym.

Oznacza, że SD skutecznie produkuje zasoby ludzkie o jakości rozpoznawanej i cenionej przez własną instytucję macierzystą. Rozproszenie absolwentów po 5 różnych katedrach eliminuje interpretację, zgodnie z którą zatrudnienie wynikałoby z powiązań katedralnych konkretnego promotora – i dowodzi, że jakość kształcenia jest wystarczająco jednorodna, by absolwenci różnych promotorów i katedr byli konkurencyjni na rynku akademickim. Komisja odnotowuje jednocześnie, że krótki staż działalności SD uniemożliwia na obecnym etapie systematyczne monitorowanie karier zawodowych absolwentów poza UEKat – jest to obszar do rozwinięcia w kolejnym cyklu.

Wskaźnik absolwentów wszczynających postępowanie. Wskaźnik 88,9% absolwentów wszczynających postępowanie o nadanie stopnia doktora jest wysoki i świadczy o tym, że ukończenie kształcenia w SD niemal automatycznie przekłada się na wejście w formalną ścieżkę uzyskania stopnia. Oznacza to, że program kształcenia skutecznie przygotowuje doktorantów do dysertacji gotowej do formalnej oceny – a nie jedynie do zakończenia okresu kształcenia. Połączenie tego wskaźnika z zerową odmową nadania stopnia tworzy obraz systemu o wysokiej wewnętrznej spójności między kształceniem a jego formalnym zwieńczeniem.

Wskaźnik skreśleń – diagnoza i rekomendacje. Wskaźnik skreśleń na poziomie 27,3% (30/110) jest jedynym wskaźnikiem wymagającym pogłębionej diagnozy instytucjonalnej. Komisja zaznacza, że sama wartość liczbowa nie jest jednoznaczna interpretacyjnie – wskaźniki skreśleń w polskich szkołach doktorskich wahają się szeroko, a poziom 27,3% nie odbiega dramatycznie od obserwowanej średniej krajowej dla instytucji na wczesnym etapie działalności. Kluczowym problemem jest jednak brak rozkładu przyczyn skreśleń w raporcie samooceny. Bez informacji o strukturze skreśleń według: dyscypliny, rocznika naboru, semestru skreślenia oraz trybu (rezygnacja własna versus skreślenie z urzędu) niemożliwa jest trafna diagnoza źródeł zjawiska. Każda z potencjalnych przyczyn – nadmierne oczekiwania rekrutacyjne, niewystarczające wsparcie w pierwszych semestrach, czynniki zewnętrzne takie jak praca zawodowa lub sytuacja rodzinna, niedopasowanie promotora do doktoranta – wymaga odmiennej interwencji systemowej. Komisja rekomenduje wprowadzenie systematycznej dokumentacji przyczyn skreśleń jako danych zarządczych, analizowanych przez Radę SD co najmniej raz w roku akademickim, z identyfikacją wzorców wymagających interwencji programowej lub kadrowej.

Mechanizmy oceny kształcenia przez doktorantów. SD zapewnia doktorantom wielokanałowy dostęp do wyrażania oceny jakości kształcenia: przez ankiety przedmiotowe, przez Samorząd Doktorantów oraz przez bezpośredni kontakt z Dziekanem SD. Komisja pozytywnie ocenia fakt, że praktycznie wszystkie problemy zgłaszane przez doktorantów są rozwiązywane na ich korzyść – jest to wskaźnik responsywności instytucjonalnej i kultury organizacyjnej zorientowanej na doktoranta. Stanowi zarazem dowód funkcjonowania rzetelnej pętli sprzężenia zwrotnego między doktorantami a kierownictwem SD, zgodnie z wymogami systemu jakości kształcenia.

Dokumentacja związku aktywności naukowej z IPB. SD udokumentowała związek aktywności naukowych wybranych doktorantów z ich indywidualnymi planami badawczymi, co potwierdza operacyjną funkcję IPB jako narzędzia planowania i rozliczania postępów badawczych – a nie wyłącznie dokumentu formalnego. Jest to istotne potwierdzenie spójności między projektowaną a realizowaną ścieżką kształcenia doktorskiego.

Monitoring karier zawodowych absolwentów. Komisja odnotowuje, że krótki staż działalności SD obiektywnie uniemożliwia na obecnym etapie systemowe monitorowanie karier zawodowych absolwentów poza UEKat. Rekomenduje jednak podjęcie już teraz działań

przygotowawczych: opracowanie narzędzia do śledzenia losów absolwentów (alumni tracking), które będzie operacyjne, gdy liczba absolwentów osiągnie próg umożliwiający analizę statystyczną. Wczesne wdrożenie takiego narzędzia zapewni ciągłość danych i umożliwi pełną ocenę skuteczności kształcenia w kolejnym cyklu ewaluacyjnym.

III. Konkluzja

Skuteczność kształcenia doktorów w SD UEKat ocenia się pozytywnie, z istotnym zastrzeżeniem metodologicznym dotyczącym wczesnego etapu działalności instytucji. Zerowy wskaźnik odmów nadania stopnia doktora, 22,2% absolwentów z wnioskami o wyróżnienie dysertacji, 88,9% absolwentów wszczynających postępowanie o stopień oraz zatrudnienie 5 absolwentów w 5 różnych katedrach UEKat tworzą spójny obraz instytucji kształcącej skutecznie i na wysokim poziomie merytorycznym. Wskaźnik skreśleń 27,3% wymaga pogłębionej diagnozy opartej na systematycznej dokumentacji przyczyn – jest to priorytetowy obszar do zaadresowania w kolejnym cyklu zarządczym. Pełna ocena skuteczności kształcenia będzie możliwa po przejściu przez SD co najmniej czterech pełnych roczników, co nastąpi w horyzoncie kolejnej ewaluacji.

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

I. Ocena ogólna

Po przeprowadzeniu wizytacji, analizie raportu samooceny i dokumentacji towarzyszącej oraz przesłuchaniu przedstawicieli kierownictwa, kadry dydaktycznej i doktorantów, Zespół Oceniający KEN wydaje pozytywną opinię o jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

SD UEKat jest instytucją o wysokim poziomie dojrzałości instytucjonalnej, wyraźnie wykraczającym poza to, czego można by oczekiwać od szkoły doktorskiej działającej od 2019 r. Świadczy o tym spójność systemu jakości kształcenia, strategiczne podejście do kluczowych decyzji programowych i kadrowych, funkcjonowanie rzetelnych pętli sprzężenia zwrotnego oraz zdolność do samokrytycznej identyfikacji obszarów wymagających poprawy. Wszystkie osiem ocenianych kryteriów uzyskało ocenę pozytywną; żadne z nich nie wykazuje uchybień o charakterze systemowym lub naruszającym wymogi ustawowe.

II. Mocne strony – synteza

1. Trójfazowa architektura programów kształcenia z przesunięciem przedmiotów metodologicznych na rok I stanowi wzorcowe rozwiązanie strukturalne, inicjowane przez doktorantów i promotorów, sformalizowane uchwałą Senatu – dowód funkcjonującej kultury jakości i rzetelnej pętli sprzężenia zwrotnego.
2. Dwufilarowy system weryfikacji efektów uczenia się – komplementarność filaru przedmiotowego i seminaryjno-badawczego, ustrukturyzowana rytmika semestralnych sprawozdań z postępów oraz konstruktywny wskaźnik 96,3% ocen śródkresowych z zaleceniem korekty IPB przy zerowym wskaźniku odmów – tworzy spójny i wymagający system weryfikacji w pełni adekwatny do poziomu 8 PRK.
3. Wieloszczeblowa procedura doboru kadry angażująca pięć gremiów, zakończona uchwałą Senatu, w połączeniu z wymogiem przygotowania sylabusów z macierzami efektów uczenia się na etapie projektowania programu – rozwiązanie rzadkie i wzorcowe w skali polskich szkół doktorskich.
4. Wyjątkowa infrastruktura badawcza, w tym dostęp do LSEG Workspace (dawny Refinitiv) – platformy danych finansowych, ESG i korporacyjnych klasy instytucji pierwszoligowych – oraz baz Cambridge UP, Oxford UP i Wiley, tworzy środowisko badawcze porównywalne z wiodącymi europejskimi szkołami doktorskimi w dyscyplinach ekonomicznych.
5. Wzorcowa procedura oceny śródkresowej: indywidualizacja składu komisji z tematycznie dopasowanym zewnętrznym ekspertem, innowacyjny wymóg dołączania treści rozprawy do dokumentacji oceny, dwuczęściowa struktura postępowania oraz zerowy wskaźnik odmów nadania stopnia doktora – potwierdzają wysoką rzetelność procesu.
6. Wskaźnik promotor/doktorant 1:1,1 (59 promotorów wobec 65 doktorantów), przy łącznej puli 128 uprawnionych promotorów w obu dyscyplinach i rozbudowanej regulaminowej operacjonalizacji 9 obowiązków promotora, zapewnia doktorantom faktyczny dostęp do wysokiej jakości opieki naukowej.
7. Strategicznie zarządzane umiędzynarodowienie: programy anglojęzyczne w obu dyscyplinach

od 2022/2023, aktywna rola kierownictwa SD w ciałach decyzyjnych CESEENet i Bauhaus4EU, uczestnictwo doktorantów w PhD Council Bauhaus4EU oraz zaangażowanie w projekt Horyzont Europa DUST tworzą wielowymiarowy system internacjonalizacji.

8. Wskaźniki skuteczności kształcenia: zerowy wskaźnik odmów nadania stopnia doktora, 22,2% absolwentów z wnioskami o wyróżnienie dysertacji, 88,9% absolwentów wszczynających postępowanie o stopień oraz zatrudnienie 5 absolwentów w 5 różnych katedrach UEKat – potwierdzają wysoką jakość merytoryczną kształcenia przy uwzględnieniu wczesnego etapu działalności SD.

III. Obszary wymagające poprawy

Zespół Oceniający identyfikuje następujące obszary wymagające celowej odpowiedzi instytucjonalnej w kolejnym cyklu ewaluacyjnym, przedstawione w kolejności według stopnia pilności:

1. Brak oceny pracy promotorów i promotorów pomocniczych – najpoważniejsza luka systemowa w obszarze zapewnienia jakości opieki naukowej. Pisemne opinie o postępach doktorantów nie zastępują bezpośredniej, cyklicznej oceny wywiązywania się promotora z 9 obowiązków regulaminowych. Brak oceny uniemożliwia systemową identyfikację słabości opieki i interwencję przed ujawnieniem się ich skutków.
2. Brak sformalizowanej procedury konfliktowej w relacji promotor–doktorant. Stosowana klauzula generalna (Dziekan jako mediator) nie spełnia wymagania proceduralnego § 2 pkt 5 lit. b rozporządzenia: doktorant powinien mieć dostęp do jasno opisanej, przewidywalnej i poufnej ścieżki eskalacji, niezależnej od dobrej woli konkretnej osoby.
3. Brak publikacji wyników zakończonych rekrutacji na stronie internetowej SD i w BIP – uchybienie w zakresie transparentności wynikające z § 2 pkt 4 lit. b rozporządzenia. Kandydaci przyszłych naborów pozbawieni są możliwości benchmarkingu własnego przygotowania względem faktycznych progów przyjęć.
4. Brak hospitacji zajęć – luka w systemie zapewnienia jakości dydaktyki. Ocena pracownicza i ankiety semestralne nie zastępują bezpośredniej, koleżeńskej obserwacji praktyki dydaktycznej; jej brak uniemożliwia ocenę, czy kompetencje naukowe kadry przekładają się na faktyczną jakość prowadzonych zajęć.
5. Brak ankietyzacji seminariów doktoranckich – asymetria systemu monitorowania jakości: filar przedmiotowy objęty jest systematyczną informacją zwrotną w 18 wymiarach, natomiast filar seminaryjno-badawczy – najważniejszy dla jakości kwalifikacji doktorskiej – pozostaje poza systemem oceny.
6. Brak nauczycieli z zagranicznych ośrodków w składzie dydaktycznym SD – luka w umiędzynarodowieniu „w domu”, której nie kompensuje współpraca kadry z zagranicznymi ośrodkami ani programy anglojęzyczne.
7. Bariera językowa w obsłudze administracyjnej dla doktorantów zagranicznych – dysproporcja między wysokim standardem anglojęzycznym w sferze akademickiej a deficytem w sferze administracyjnej, sygnalizowana przez doktorantów zagranicznych jako poważna niedogodność ograniczająca ich integrację.
8. Brak systematycznej dokumentacji przyczyn skreśleń – wskaźnik 27,3% skreślonych wymaga pogłębionej diagnozy opartej na rozkładzie przyczyn według dyscypliny, rocznika, semestru i trybu skreślenia. Bez tych danych niemożliwa jest trafna interwencja systemowa.
9. Brak sformalizowanych regulacji dotyczących komisji rekrutacyjnych – brak pisemnych kryteriów kwalifikacji członków komisji i procedury weryfikacji ich kompetencji stwarza ryzyko

niespójności standardów między cyklami.

10. Zróżnicowana jakość informacji zwrotnej w IPB – część zaleceń komisji oceniających IPB ma charakter nadmiernie ogólny, co ogranicza ich funkcję mentorską i utrudnia doktorantom skuteczną korektę planów badawczych.

V. Ocena końcowa

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lutego 2022 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkołach doktorskich. Jakość kształcenia prowadzonego przez SD UEKat oceniana jest pozytywnie we wszystkich ośmiu kryteriach ewaluacji.

Zgodnie z art. 261 i nast. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN) oraz przepisami rozporządzenia, Komisja Ewaluacji Nauki przeprowadza ewaluację szkół doktorskich nie rzadziej niż co 6 lat. Pozytywna ocena jakości kształcenia wydana SD UEKat zachowuje ważność do czasu przeprowadzenia kolejnej ewaluacji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 lat od daty jej wydania.

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:
pozytywna

Uzasadnienie:

Po przeprowadzeniu wizytacji, analizie raportu samooceny i dokumentacji towarzyszącej oraz przesłuchaniu przedstawicieli kierownictwa, kadry dydaktycznej i doktorantów, Zespół Oceniający KEN wydaje pozytywną opinię o jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

SD UEKat jest instytucją o wysokim poziomie dojrzałości instytucjonalnej, wyraźnie wykraczającym poza to, czego można by oczekiwać od szkoły doktorskiej działającej od 2019 r. Świadczy o tym spójność systemu jakości kształcenia, strategiczne podejście do kluczowych decyzji programowych i kadrowych, funkcjonowanie rzetelnych pętli sprzężenia zwrotnego oraz zdolność do samokrytycznej identyfikacji obszarów wymagających poprawy. Wszystkie osiem ocenianych kryteriów uzyskało ocenę pozytywną; żadne z nich nie wykazuje uchybień o charakterze systemowym lub naruszającym wymogi ustawowe.

Szkoła Doktorska Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lutego 2022 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkołach doktorskich. Jakość kształcenia prowadzonego przez SD UEKat oceniana jest pozytywnie we wszystkich ośmiu kryteriach ewaluacji.

Zgodnie z art. 261 i nast. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN) oraz przepisami rozporządzenia, Komisja Ewaluacji Nauki przeprowadza ewaluację szkół doktorskich nie rzadziej niż co 6 lat. Pozytywna ocena jakości kształcenia wydana SD UEKat zachowuje ważność do czasu przeprowadzenia kolejnej ewaluacji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 lat od daty jej wydania.

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY